

گفت و گو

کمپته تغذیه بررسی کنیم و به نتایج خوبی رسیدیم.

نتایج جیره‌های جنگی که در این ناوگروه ارسال شده و برای اولین بار صورت گرفته ان شاء الله بعد از رسیدن ناوگروه هم بهتر خواهیم دید. در حوزه پایش، همه عزیزانی که اعزام شدند تک به تک به صورت بسیار دقیق در دو مرحله پایش شدند و هیأت رئیسه تأکید کرده بودند عزیزانی که مشکل دار هستند به هیچ وجه حضور نداشته باشند.

حتی من شاهد هستم که عزیزی داشتیم که موتورپیست یکی از این ناوها بود و بسیار هم علاقه‌مند بود که در این مأموریت باشد؛ ولی به دلیل مشکلاتی که در سابقه پزشکی‌اش داشت، صلاح نبود در این سفر باشد و از افراد سالم‌تر جایگزین کردیم.

در حوزه درمان هم این قضیه مسلماً نمود بیشتری داشت؛ چون برای اولین بار ما می‌خواستیم سفری طولانی داشته باشیم بدون نیاز به پهلوگیری و بدون نیاز به کشورهای منطقه بتوانیم به صورت خودکفا کارهای خودمان را بکنیم. طبق صحبت‌هایی که با هیأت رئیسه محترم داشتیم و بازدیدهای متعددی که انجام دادیم، بالاخره یک فضای حدوداً ۱۰۰ متری در اختیار ما گذاشته شد. اولین فضا حدود ۴۰ متر بود که با عنایت هیأت رئیسه محترم و شخص امیرفرماندهی یک فضای دیگری اضافه کردیم، چون اهمیت موضوع بسیار زیاد بود، حدود ۱۰۰ متر فضا به بهداشت و درمان اختصاص دادند که در این فضا ما همه تجهیزات لازم برای یک بیمارستان ناو را در نظر گرفتیم. تجهیزاتی اعم از آزمایشگاه، رادیولوژی، اتاق عمل، تخت ویژه آی‌سی‌یو، اورژانس، داروخانه، دندانپزشکی و همه اینها را در این کیچ به صورت ویژه دیدیم که عزیزان بتوانند به مأموریت اعزام شوند. به همراه یک تیم تخصصی ۱۴ نفره که در انواع تخصص‌ها این عزیزان حضور دارند از پزشک عمومی، پزشک جراح، بیهوشی، دندانپزشک، بچه‌های بهداشتی، روانشناس، پرستار و انواع تخصص‌ها را پیش‌بینی کردیم و در این تیم عازم این مأموریت شدند.

آیا در طول مأموریت مشکلی پیش آمد که روند درمانی آن انجام شود؟

بله، مسلماً آدمی در حالت عادی هم مشکلات بیماری و مسائل مریضی سرافش می‌آید چه برسد به اینکه فرسخ‌ها دور و در دریا جای محدود و دور از خانواده باشی و فکر و خیال هم از یک طرف. همه اینها مشکلات را به وجود می‌آورد و شاید حتی بیشتر هم می‌کند.

مراجعات متعددی در این مدت داشتیم و هر روز هم با ناوگروه ارتباط داشتیم. با تیم پزشکی، اوایل که ناوگروه اعزام شده بود ارتباطمان کاملاً به صورت تله‌مدیسن بود. ارتباط راحتی داشتیم ولی بعداً به دلیل محدودیت‌هایی که در بحث اینترنت و فاصله پیش آمد، ارتباطمان بیشتر از طریق تلفن امن ماهواره‌ای بود که از طریق معاونت عملیات انجام می‌شد. در این مدت همان اوایل سفر یک مشکلی پیش آمد که یکی از عزیزان ما که افسر جوانی هم بود بدون هیچ‌گونه

رئیس اداره امداد و بهداشت و درمان نداجا در گفت و گو با «ایران جمعه» مطرح کرد؛

روایت نجات یک بیمار قلبی در بیمارستان مستقر در ناوگروه ۸۶

در این مأموریت شرکت کنند. بُعد بعدی بعد درمانی این عزیزان بود تا تمهیدات و تجهیزاتی داشته باشیم که اگر خدای ناکرده دچار مشکل شدند کمک‌شان کنیم.

مورد بعدی هم مسائل بهداشتی بود. چه از بابت تغذیه و چه از بابت بحث‌های روحی و روانی کارگروه‌هایی تشکیل دادیم و مسائل را بررسی کردیم. این کار کارشناسی منجر به این شد که بتوانیم این سفر را با موفقیت به پایان برسانیم.

ما از لحظه اول با همکاری مستمر با معاونت آمداد و پشتیبانی و با منطقه و با سایر معاونت‌ها، توانستیم در حوزه تغذیه اقدامات مهمی انجام دهیم.

چون موضوع تغذیه مهم بود از بابت نوع غذایی که باید تهیه می‌شد و مسائل و مواد غذایی که در انبارها و سردخانه‌ها باید پک و دیو می‌شد، نانوائی که آنجا باید وجود داشت که نان پخت کند، همه این مسائل را توانستیم با دوستان در

سفر دریایی مستلزم تمهیداتی از لحاظ بهداشتی است و سختی‌ها و مشکلاتی دارد. با توجه به اینکه این سفر، بسیار طولانی و تاریخی هم بود، قطعاً اگر تمهیداتی اندیشیده نشود نیروها با مشکلات بهداشتی مواجه می‌شوند. پیش‌بینی‌هایی که در حوزه بهداشتی و درمانی برای اعزام انجام شد چه بود؟

از روز اولی که بنا بر این شد که این سفر پرافتخار انجام شود، از طریق نیروی دریایی راهبردی ارتش ما هم به تبع مأموریتی که داشتیم، تیم‌های کارشناسی تشکیل داده و بررسی‌های جامع‌تری در حوزه‌های مختلف انجام دادیم.

حوزه‌های ما چند بُعد داشت؛ یکی بعد سلامت کارکنان بود و باید پایش کنیم و شایسته‌ترین و سالم‌ترین همکاران مان

در بسیاری از فیلم‌های مرتبط با کشتیرانی، تصویری مربوط به دریازدگی خدمه بخصوص در زمان طوفان و در زمان‌هایی که موج‌های سهمگین اقیانوس کشتی را همچون یک تخته پاره به حرکت وامی‌دارد، برای همه ما تصویری کلیشه‌ای و غالباً تکراری است؛ اما باید دانست که در عالم واقع این اتفاق بسیار معمول است. اهمیت ماجرا اما آنجاست که باید یک ملوان نیروی دریایی بعد از ماه‌ها حضور روی عرشه کشتی با وجود تحمل مدت‌ها دوری از خانواده و همچنین نظاره به کرانه اقیانوس که جز آبی بیکران چیز دیگری در آن هویدا نیست، خود را در مقاطع حساس آماده نبرد نماید. حالا تصور نمایید که هشت ماه را باید در یک سفر بگذرانید و ضمن دوری از خانواده، سنگینی مأموریتی را به دوش بکشید که حتی فکر کردن به آن نیز مورا به تن هر آدمی سیخ می‌کند. مسیری که در آن باید از سه اقیانوس عبور کرد و پنج تنگه مهم و راهبردی را پشت سر گذاشت، با موج‌های سهمگین طوفان‌های اقیانوسی مقابله کرد و ضمن شناسایی تهدید و دفع آنها، با روحیه و استوار به راه ادامه داد. با توجه به اینکه منابع انسانی هر سازمانی به عنوان گنجینه‌ای عظیم در راستای نیل به هدف و مقصود هستند، برای انجام مأموریت کشتیرانی به دور کره زمین (مأموریت ۳۶۰ درجه) که قرار است برای اولین بار در تاریخ هزاران ساله دریانوردی کشورمان انجام پذیرد، کادر بهداشت و درمان باید در کنار عوامل اجرایی، ملوانان و فرماندهان تلاش نمایند تا موفقیت بطور کامل کسب گردد و از همین رو حفظ بهداشت فردی، حفظ سلامت روان و ایجاد شور و نشاط در میان پرسنل قطعاً یک کارویژه بزرگ برای پرسنل بهداشت و درمان نیروی دریایی ارتش ایران بوده است. قطعاً مشکلات بهداشتی و درمانی سفر ناوگروه ۸۶ نداجا در طول انجام عملیات ۳۶۰ درجه بسیار فراتر از چند جمله است، از همین رو پای سخنان امیر دریادار دوم ستاد پزشکی **طاهر سلطان‌زاده** رئیس اداره امداد و بهداشت و درمان نیروی راهبردی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران نشستیم تا از سختی‌ها، بیم‌ها و امیدها در طول این مأموریت برایمان بگویند و همچنین تجهیزات و نیروهایی را که حضورشان در ناوگروه ۸۶ به فرجام عملیات ۳۶۰ درجه کمک کرد برایمان بازگو نمایند.

محسن صمیمی
روزنامه‌نگار

